

Odluka:

VSRH Rev 2184/2010-2

Zbirni podatci

Broj odluke: VSRH Rev 2184/2010-2

Datum odluke: 12.06.2013

Vrsta odluke: Presuda

Vrsta predmeta: Građanski - revizija

Odjel: GRAĐANSKI ODJEL

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

Broj: Rev 2184/10-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E P R E S U D A

Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu u vijeću sastavljenom od sudaca Željka Glušića predsjednika vijeća, Renate Šantek članice vijeća i sutkinje izjaviteljice, Gordane Jalšovečki članice vijeća, Damira Kontreca člana vijeća i mr. sc. Lucije Čimić članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja A. c., C. Italia, kojeg zastupa punomoćnica S. S., odvjetnica u R., protiv tuženice R. F. O. iz P., koju zastupa punomoćnica M. B. – V., odvjetnica u P., radi namirenja tražbine iz založene stvari i trpljenja, odlučujući o reviziji tuženice protiv presude Županijskog suda u Puli-Pola broj Gž-2536/08-2 od 12. travnja 2010., kojom je potvrđena presuda Općinskog suda u Puli broj P-667/04-59 od 10. ožujka 2008., u sjednici održanoj 12. lipnja 2013.,

p r e s u d i o j e:

I. Revizija tuženice odbija se kao neosnovana u dijelu kojim se pobija presuda Županijskog suda u Puli-Pola broj Gž-2536/08-2 od 12. travnja 2010. kojom je potvrđena presuda Općinskog suda u Puli broj P-667/04-59 od 10. ožujka 2008. u dijelu kojim je prihvaćen tužbeni zahtjev i naložena javna prodaja nekretnine u naravi stana u vlasništvu tuženice koji se nalazi u zgradi u P., na adresi ..., sagrađenoj na kčbr. 3660 upisanoj u zk. ul. 6634 k.o. P., a sam stan u podulošku br. 5749 knjige položenih ugovora iste katastarske općine, koji se sastoji od dnevnog boravka, ulaznog dijela, kuhinje, blagovaonice, kupaoalice i WC-a i dvije sobe, ukupne površine 79,31 m2 zajedno sa zajedničkim dijelovima i uređajima zgrade, pa je tuženica dužna trpjeti namirenje tužitelja u iznosu od 79.490,87 EUR iz polučene prodajne cijene za navedenu založenu nekretninu.

II. Prihvaća se revizija tuženice, preinačuje se presuda Županijskog suda u Puli-Pola broj Gž-2536/08-2 od 12. travnja 2010. i presuda Općinskog suda u Puli broj P-667/04-59 od 10. ožujka 2008. u dijelu kojim je prihvaćen tužbeni zahtjev i naložena javna prodaja nekretnine u naravi stana tuženice u P., ..., i

tuženici je naloženo da je dužna trpjeti namirenje tužitelja u dijelu koji se odnosi na zateznu kamatu na iznos glavnice od 79.490,87 EUR koje se plaćaju na devizne štedne uloge po viđenju prema prodajnom tečaju banke u mjestu ispunjenja, sve obračunato u kunskoj protuvrijednosti na dan isplate tekuće od podnošenja tužbe do namirenja i to iz polučene prodajne cijene za navedenu založenu nekretninu i sudi:

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja u dijelu kojim se nalaže javna prodaja nekretnine u naravi stana u vlasništvu tuženice koji se nalazi u zgradi u P., na adresi ..., sagrađenoj na kčbr. 3660 upisanoj u zk. ul. 6634 k.o. P., a sam stan u podulošku br. 5749 knjige položenih ugovora iste katastarske općine, koji se sastoji od dnevnog boravka, ulaznog dijela, kuhinje, blagovaonice, kupaoalice i WC-a i dvije sobe, ukupne površine 79,31 m2 zajedno sa zajedničkim dijelovima i uređajima zgrade, pa je tuženica dužna trpjeti namirenje tužitelja u dijelu koji se odnosi na zateznu kamatu na glavicu u iznosu od 79.490,87 EUR koje se plaćaju na devizne štedne uloge po viđenju prema prodajnom tečaju banke u mjestu ispunjenja, sve obračunato u kunskoj protuvrijednosti na dan isplate tekuće od podnošenja tužbe do namirenja i to iz polučene prodajne cijene za navedenu založenu nekretninu, kao neosnovan.

Obrazloženje

Presudom suda prvog stupnja suđeno je:

"Usvaja se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

I "Nalaže se javna prodaja nekretnine u naravi stana u vlasništvu tuženice koji se nalazi u zgradi u P., na adresi ..., sagrađenoj na kčbr. 3660 upisanoj u zk. ul. 6634 k.o. P., a sam stan u podulošku br. 5749 knjige položenih ugovora iste katastarske općine, koji se sastoji od dnevnog boravka, ulaznog dijela, kuhinje, blagovaonice, kupaoalice i WC-a i dvije sobe, ukupne površine 79,31 m2 zajedno sa zajedničkim dijelovima i uređajima zgrade, pa je tuženica dužna trpjeti namirenje tužitelja u iznosu od 79.490,87 EURO sa zateznim kamatama koje se plaćaju na devizne štedne uloge po viđenju prema prodajnom tečaju banke u mjestu ispunjenja a sve obračunato u kunskoj protuvrijednosti na dan isplate, sve to počev od dana podnošenja tužbe pa sve do

namirenja i to iz polučene prodajne cijene za navedenu založenu nekretninu.

Sa preostalim dijelom tužbenog zahtjeva tužitelj se odbija kao neosnovanim.

II. Nalaže se tuženici da tužitelju naknadi prouzročeni mu parnični trošak sveukupno u iznosu od 59.930,00 kn u roku od 15 dana, dok se sa preostalim dijelom zahtjeva za naknadom troškova postupka tužitelj odbija kao neosnovan.

III. Odbija se zahtjev tuženice za naknadom prouzročene joj parničnog troška sveukupno u iznosu od 60.568,00 kn u cijelosti kao neosnovan."

Presudom suda drugog stupnja suđeno je:

"Odbija se žalba tuženice i potvrđuje se u pobijanom, usvajajućem dijelu, presuda Općinskog suda u Puli, posl. br. P-667/04-59 od 10. ožujka 2008. godine.

Odbija se zahtjev tuženice za naknadu troška žalbe."

Protiv drugostupanjske presude reviziju je podnijela tuženica zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava i predložila reviziju prihvatiti, ukinuti pobijanu drugostupanjsku i prvostupanjsku presudu i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

U odgovoru na reviziju tužitelj je osporio navode tuženice iznesene u reviziji i predložio reviziju odbiti kao neosnovanu.

Revizija je djelomično osnovana.

Pobijana presuda je ispitana u smislu odredbe čl. 392.a Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08 i 123/08 – dalje: ZPP), koji se u ovom postupku primjenjuje na temelju odredbe čl. 53. st. 4. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 57/11), samo u onom dijelu u kojem se pobija revizijom i u granicama razloga određeno navedenih u reviziji. Pritom je ovaj sud po službenoj dužnosti pazio na pogrešnu primjenu materijalnog prava i na bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 8. ZPP.

Tuženica u reviziji neosnovano ističe da je u postupku pred drugostupanjskim sudom počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. točka 11. ZPP. To stoga što su u pobijanoj drugostupanjskoj presudi navedeni su razlozi o odlučnim činjenicama koji imaju podlogu u utvrđenom činjeničnom stanju. Nadalje, pobijana drugostupanjska presuda nije nejasna niti proturječna i ne sadrži proturječnosti zbog kojih se njezina pravilnost i zakonitost ne bi mogla ispitati.

U okviru revizijskog razloga bitne povrede odredaba parničnog postupka revidentica iznosi čitav niz činjeničnih navoda te

navode kojima se upušta u preocjenjivanje iskaza pojedinih svjedoka saslušanih tijekom postupka.

Međutim, takve navode revizije kojima revidentica drukčije ocjenjuju provedene dokaze i iznosi drukčije činjenične zaključke od nižestupanjskih sudova ovaj sud nije mogao uzeti u razmatranje. Naime, takvi navodi revizije zapravo predstavljaju činjenične prigovore koji nisu od značaja u ovom stadiju postupka jer reviziju nije dopušteno podnijeti zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja (čl. 385. st. 1. ZPP).

S obzirom da je revizijski sud po službenoj dužnosti, na temelju čl. 392.a ZPP, utvrdio da u postupku nije počinjena niti bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. točka 8. ZPP to nije ostvaren revizijski razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka.

Na temelju činjeničnih utvrđenja:

- da su 3. studenoga 2000. tužitelj, kao vjerovnik, tuženica, kao pristupatelj dugu i dužnik I. d.o.o. P. sklopili ugovor o pristupanju dugu (dalje: ugovor) kojim je u stavku I ugovorena da vjerovnik, odnosno tužitelj u ovom postupku, ima prema dužniku I. d.o.o. P. po osnovi isporučene, a neplaćene robe, dospjelo potraživanje u iznosu od 155.078.042 ITL;

- da je stavkom III. toga ugovora utanačeno da u dužnički odnos pored dužnika pristupa i pristupatelj dugu, odnosno tuženica u ovom postupku, na način da se ona obvezuje svojom imovinom vraćati dug koji dužnik ima prema vjerovniku i isplatiti ostatak dugovanja koji ne bude podmiren radnjama koje su utvrđene stavkom II. ugovora;

- da su se predmetnim ugovorom dužnik i pristupatelj dugu obvezali tužitelju kao vjerovniku dug isplatiti najkasnije od 31. prosinca 2003. bez kamata;

- da se je tuženica, radi osiguranja isplate duga, kao pristupatelj dugu suglasila da se na njezinoj nekretnini i to stanu u P., u zgradi u ..., uknjiži založno pravo radi namirenja duga iz stavka I. ugovora;

- da je rješenjem Općinskog suda u Puli broj Zs-208/01 od 26. veljače 2001. izvršen upis hipoteke na nekretnini tuženice na temelju ugovora od 3. studenoga 2000.;

- da niti tuženica niti glavni dužnik nisu ispunili obvezu prema tužitelju i isplatili mu dospjelo potraživanje u iznosu od 79.490,87 EUR

sudovi su prihvatili tužbeni zahtjev pozivajući se na odredbu čl. 339. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“, broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06 i 141/06 - dalje ZVDSP) i naložili javnu prodaju založene nekretnine tuženice radi namirenja tražbine tužitelja u iznosu od 79.490,87 EUR sa zateznom kamatom koje se plaćaju na devizne štedne uloge po viđenju prema prodajnom tečaju banke u

mjestu ispunjenja, a sve obračunato u kunsjoj protuvrijednosti na dan isplate, što je tuženica dužna trpjeti. Željko Glušić, v.r.

Prema pravnom shvaćanju ovog suda tuženica u reviziji djelomično osnovano ističe da su sudovi pogrešno primijenili materijalno pravo i to samo u dijelu kojim je prihvaćen tužbeni zahtjev u dijelu kojim je naložena javna prodaja založene nekretnine tuženice radi namirenja tražbine tužitelja koja se odnosi na dosuđenu zateznu kamatu na dosuđeni iznos glavnice u iznosu od 79.490,87 EUR.

Naime, iz spisa proizlazi da je rješenjem Općinskog suda u Puli broj Zs-208/01 od 3. studenoga 2000. dopušten upis hipoteke u podulošku broj 5749 knjige položenih ugovora za katastarsku općinu P., na stanu na kč.br. 3660 u z. k. ul. broj 6634 iste k.o., koji se sastoj od dnevnog boravka, ulaznog dijela, kuhinje, blagovaonice, kupaonice i WC-a, dvije sobe, ukupne površine 79,31 mč, u vlasništvu tuženice u ovom postupku R. F. O., ... P. na iznos kredita u iznosu od 155.078.014 ITL u korist tužitelja A. c. Italia.

Dakle, u zemljišnoj knjizi uknjiženo je založno pravo na nekretnini tuženice radi osiguranja potraživanja tužitelja samo za glavicu u iznosu od 155.078.014 ITL, što predstavlja iznos od 79.490,87 EUR.

Odredbom čl. 336. st. 1. ZVDSP propisano je da ako se zalogom osigurana tražbina ne ispuni o dospeljeću, da je založni vjerovnik ovlašten ostvarivati svoje pravo na namirenje te tražbine iz vrijednosti zaloga.

Prema odredbi čl. 309. st. 1. ZVDSP dobrovoljno ugovorno založno pravo na nekretnini (dobrovoljna ugovorna hipoteka) i na pravu izjednačenom s nekretninom vjerovnik stječe uknjižbom toga prava u zemljišnu knjigu kao tereta na njime opterećenoj nekretnini, ako zakonom nije što drugo određeno.

Slijedom citiranih zakonskih odredbi proizlazi da tužitelj, kao založni vjerovnik, od tuženice, kao hipotekarnog dužnika može hipotekarnom tužbom tražiti da je dužna trpjeti namirenje glavnog potraživanja iz vrijednosti založene nekretnine, a sporednog potraživanja (kamate) samo ako je i to sporedno potraživanje upisano u zemljišne knjige.

Nastavno tome, prodaja hipotekom opterećene nekretnine tuženice u ovom postupku mogla se dozvoliti samo radi namirenja tužiteljevog potraživanja koje se odnosi na glavicu u iznosu od 155.078.014 ITL, što predstavlja iznos od 79.490,87 EUR, ali ne i za sporedno potraživanje odnosno zatražene zatezne kamate na dosuđeni iznos glavnice jer to sporedno potraživanje nije bilo uknjiženo u zemljišnoj knjizi kao teret na predmetnoj nekretnini.

Zbog navedenog je na temelju odredbe čl. 393. ZPP i čl. 395. st. 2. ZPP odlučeno kao u izreci ove presude.

U Zagrebu, 12. lipnja 2013.

Predsjednik vijeća: